Український науково-дослідний Центр вивчення аномалій «Зонд»

Україна, м.Київ, НТУУ «КПІ», факультет авіаційних та космічних систем
03056 вул. Боткіна 1, корпус 28, к.116
www.zond.kiev.ua, mailto:srcaa@zond.kiev.ua

Версія для Інтернету

Протокол Засідання Координаційної Ради №04 (254)

ФАКС НТУУ «КПІ», 28 корпус, а.116, м. Київ
07.03.2018

Список присутніх, що зареєструвалися на засіданні:

1. Білик А.
2. Кириченко О.
3. Чорнай Ю.
4. Гіла Д.
5. Коваленко Є.
6. Мірасова Л.
7. Ченчик А.
8. ДеМорт М.
9. Гамаля А.
10. Сторожук Н.
11. Руденко І.
12. Челомбітко О.

1. **СЛУХАЛИ: Проведення Космобіологічного семінару в Житомирі-2018**

17 березня 2018 року запланований Другий житомирський космобіологічний семінар. Тема: «Еволюція екзобіосфер і Велике Мовчання».

Співорганізатори: Житомирський державний університет ім. І.Франка, Кафедра екології, природокористування та біології людини, Лабораторія «Теорії екосистем»

Національний *технічний університет* України «*Київський політехнічний* інститут імені Ігоря Сікорського», Факультет авіаційних та космічних систем, Український науково-дослідний Центр вивчення аномалій (УНДЦА) «Зонд».

Преамбула: Час, який витрачається на еволюцію біосфери інших планет, зважаючи на одночасний старт (Великий вибух), вимоги до умов середовища, які мають мінятися на різних етапах еволюції, та катастрофи, які час від часу призупиняють розвиток, може бути поясненням Великого Мовчання. Високо розвинуті екзобіосфри велика рідкість у космосі із вищеназваних причин, більшість із них знаходяться на ранніх стадіях розвитку, що може бути причиною парадоксу Фермі (великого мовчання).

На засіданні представлені попередні тематики наукових доповідей учасників УНДЦА:

- Білик А., к.т.н., доц., «Розвиток і взаємодія цивілізацій в ракурсі вивчення аномальних явищ»

- Коваленко Є., к.т.н. «Розвиток наносупутників в Україні та їх використання для аерокосмічного моніторингу й досліджень».
- Кириченко О. «Аномальні аерокосмічні явища: природа та походження»

На засіданні Семінару були присутні клька десятків студенів ЖДУ, викладачі, журналісти в також інші учасники від УНДЦА, окрім доповідачів (Ніколенко В., Челомбітко О., Гамаля А., Проноза М., Чорнай Ю.).

ПОСТАНОВИЛИ: Попередню програму і тематики виступів затвердити. Запросити також виступити асоційованого с-ка УНДЦА «Зонд», к.б.н., Дебелого М., Швейцарія (скайп-мостом), із тематикою «Біохімічні методи досліджень в аномалістиці».
Організувати запис відео виступів на Семінарі (відповідальні Гамаля А. та Ніколенко В.).
Організаційні питання виїзду у Житомир вирішити у робочому порядку.

2. СЛУХАЛИ: Повідомлення про АЯ і їх аналіз

2.1. Представлено відео спостереження імовірного феномену над м.Ізюм

Оригінал опису : «UFO Filmed Doing Strange Manoeuvres Before Landing On Town Outskirts. Izium, Ukraine
In this stunning footage we can see an object which seems to be deploying smaller objects and manoeuvring above the town of Izium, which is in the Ukraine. After deploying these orb like objects we can see it landing in the forest on the outskirts of the town. This footage was taken just after 2AM». Опубліковано відео 23-02-2018.
На відео світлі об'єкти повільно переміщуються небокраєм а також від них відділяються інші світлі об'єкти, і рухаються вниз, поступово гаснучі або зникаючи (втрачаючи видиму яскравість до нуля).

Рис.1. Кадри із відео світлих об’єктів.

Заслухані думки учасників засідання. Відмічено, що спостережені і за зняті об'єкти на відео відповідають в цілому світловим мішеням при навчаннях ВПС, і очевидних факторів аномальності немає.
ПОСТАНОВИЛИ: Прийняті до відома, вивчити достовірність даного відео, спробувати встановити дату зйомки, та інші можливі спостереження об’єкту.

2.2. Туристи сфотографували трьох привидів на Хустському замку

Оригінал повідомлення із ЗМІ:

«Про те, що на Хустському замку живуть привиди – місцеві мешканці говорили давно. Дідусі та бабусі знали десятки таких історій. Вони могли годинами розповідати про них дітям та онукам. Однак все було тільки словами, документально не підтвердженими. Але цими днями подивитись у темну пору доби на руїни старовинної фортеці вирушила група гостей міста над Тисою. І те, що вони побачили, пояснити з точки розу здорової логіки неможливо.

«Було близько 23 години ночі. Оскільки в Хусті я не була давно, а взимку замок підсвітили, я захотіла подивитися нічну панораму міста, помилуватися замком. Уночі там я ще ніколи не була. Тим більше, що зараз мешкаю в Кременчуці, – розповідає газеті «Наш Хуст» Андріана Тендітна. – Взагалі я матеріаліст, дуже прагматична людина і в якісь там потойбічні сили не вірила ніколи. Усе завжди намагалася пояснити з наукової точки зору, однак після пригод на горі, мої погляди на все докорінно змінилися».

Отже разом з друзями і родичами підкорювачі Замкової гори вирушили в мандрівку.

«Коли ми вирушили з дому, дорогу нам перейшла чорна кішка. Хтось сказав, що не поталанить, що потрібно повертатися. Але я не звернула на це увагу і ми пішли далі. Нас було четверо дорослих і двоє дітей, – веде далі розповідь жінка. – Дорога з підніжжя до вершини була складною. Хоч мури підсвічено, але шлях до них все одно складний, довгий. Його непросто долати навіть вдень. Ми втомилися, але не здавалися. Було тихо, тепло і більше ні душі з людей. Аби підбадьоритись, ми жартували, підтримували одне одного. В руках у нас був ліхтарик. Уже на горі, біля арки ми вирішили пофотографуватися. Разом із дітьми. Зрозумівши, що узгір'я під ногами, одразу стало веселіше, здавалося, що ми – на вершині світу. Фотографували на телефон. Зробили кілька знімків. Але враз ми зрозуміли, що ліхтарик зник».

Скільки нічні подорожуючі не шукали його, та марно. Відтак вирішили податися на оглядовий майданчик, уже змирившись, що в сутінках ліхтарик не знайти.

«Перед очима простягалась казкова панорама міста. Все було загадковим та гарним. Вогники у вікнах та світло ліхтарних стовпів переливалося із зірками на чорному небі. Словами не передати побачене. Емоції переповняли нас. Ми познімали Хуст, зробили кілька селфі на згадку і вирішили повертатися. Було вже близько півночі. Біля арки знову зупинилися і знову пофотографувалися. Ніде не було ні душі, у кущах не було чути жодного шелесту. І раптом ми побачили наш ліхтарик. Прямо на дорозі. О, диво! Та ми ж там десятки разів дивилися. Як могли його не бачити? Складалося враження, що хтось із нами просто побавився. Заховав і повернув. Але ж як, коли ми там були одні», – наголошує пані Андріана.

Далі, з її слів, вони увімкнули ліхтарик і знову трапилось непередбачуване. Світло на замку погасло. Хоча воно було справним і ніколи на ніч його не гасили! Жодного разу. Це підтвердили у Хустській міській раді.

«Ми освітлювали собі шлях ліхтариком. Було трохи моторошно. Тим більше, що дорога пролягає повз кладовище, – веде далі оповідку кременчуцька гостя. – Компанія в нас була хорошою, тож і незчулися, як дійшли вниз, до місточка через Хустець. І раптом, коли ми вже були внизу, світло на вершині знову запалилося. Ми перезирнулися і не могли зрозуміти, що за дивний збіг обставин. Хтось пригадав випадок із кішкою. Ми посміялися і вирушили додому. Ну всяке ж може бути. Технічні проблеми, неполадки в роботі району електромережі, відсутність якогось там контакту».

Вдома жінки вклали дітей спати і сіли скидувати на комп'ютер фотографії з походу на Замкову гору.

У ту ніч із дорослих мандрівників не спав ніхто.«Добре, що діти були не з нами. Бо те, що ми побачили, кидало то в холод, то в жар. Я просто втратила дар мови. На світлинах, де поруч із нами нікого не було, ми побачили силуети. При чому вони були на різних знімках. Почали збільшувати фото. На одному з них вдалося чітко побачили силует молодої дівчини. Навіть її обличчя. Вона була тендітною, дуже гарною, із чітко вираженими рисами, зі світлим волоссям. Незнайомка посміхалася і було видно, що вона

дружньо налаштована, дуже добра. На іншому знімку був чоловік у мантії. Обличчя його було злим. Дивитись на нього ставало моторошно. На ще одній світлині у кущах було щось схоже на карлика», – зізналася Андріана Тендітна.

«Ми до ранку рилися в Інтернеті, шукали пояснення, що то може бути. І врешті-решт знайшли підтвердження – то були привиди, – заявила жінка. – Більше на Хустський замок я не піду вночі ніколи. Це точно!»

Випадок після оприлюднення в одній із соцмереж почала бурхливо обговорювати громадськість. Одні запевняли, що не мають бажання підніматися на вершину гори навіть вдень, інші ж навпаки стверджували, що хочуть також стати свідками дива. І приїхати подивитись на хустських привидів тепер хочуть як кияни, так і львів'яни, тернополяни, чернівчани, одесити та мешканці інших куточків України.

Більше того, хустяни активно почали розповідати власні історії про зустрічі з привидами. Якщо ні Андріана, ні ті, хто тієї ночі був на горі разом із нею, в реалі привидів не бачили і помітили їх лише на світлинах уже на комп'ютері, то декому поталанило зустрітися з потойбічними істотами віч-на-віч».

Рис. 2. Фото від очевидців із імовірним «привидом»

Рис. 3. Фото від очевидців із імовірним «привидом»

Роздивлено світлини що їх відзняли очевидці. Заслухані думки учасників засідання.
Відмічено, що відзняті фото можуть відображати інших туристів на горі, що блукають у темряві і очевидних факторів аномальності немає.
ПОСТАНОВИЛИ: Прийняті до відома, вивчити інші можливі свідчення щодо феноменів типу «привиди» у даному регіоні.

2.3. Полтергейстний феномен у Харкові в 1994 році. На засіданні розглянуто матеріали стосовно ПГ феномену що мав місце у Харкові в 1994 році (тип «кривавий полтергейст»).

Матеріали надані керівником харківської філії С.Петровим, а йому в свою чергу – В.Нечаєвим, харківським дослідником АЯ.

«Кровавый» полтергейст

Весной 1994 года, к члену харьковской секции по изучению АЯ, заместителю директора НИИ АЯ, Белецкому А.В. обратилась его знакомая - Зулий Лидия Константиновна с предложением осмотреть место наблюдения АЯ и поговорить с очевидцами. Белецкий А.В. сообщил о происшествии членам секции по изучению АЯ, и 7 апреля группа исследователей прибыла на место происшествия.

Суть произошедшего была следующей. В субботу, 2 апреля 1994 года, около 17 часов, на территории частного жилого дома и во дворе наблюдалось спонтанное появление значительного количества красной жидкости. Находившиеся в это время на месте происшествия жильцы были напуганы, не смогли найти причину появления АЯ, и постарались ликвидировать все следы. Хозяйка дома, выйдя на работу в понедельник, конфиденциально рассказала о событии директору, поскольку знала об ее интересе к необычным явлениям. Директор уговорила хозяйку обратиться за помощью к ее знакомым – членам секции по изучению АЯ харьковского областного НТО РЭС им. Попова. Получив ее согласие, Лидия Константиновна сразу же связалась с Белецким.

Прибыв на место происшествия, рабочая группа тщательно осмотрела зону проявления АЯ и опросила свидетелей. Были обнаружены небольшие остатки следов высохшей красной жидкости на внешних и внутренних стенах кухни. После изучения места происшествия и беседы с очевидцами рабочая группа пришла к выводу, что для дальнейшего изучения места событий нет оснований.

Однако на следующий день поступило сообщение о повторном событии. Повторное посещение места событий выявило, что на самом деле причиной приезда оказалось обнаружение следов засохшей красной жидкости в дальней части дома, где проживала сестра хозяйки дома Кузнецова Нина Ивановна.

В результате осмотра обнаруженных ею следов была выявлена связь между следами обнаруженными ранее. Осмотр всех следов позволил составить полную картину происшествия. Кроме того, в состав группы исследователей на этот раз входил видеооператор Павел Бежко, который снимал и расположение следов, и опрос очевидцев.

Итак, общая картина расположения следов выглядела следующим образом: эпицентр АЯ по нашему мнению располагался вблизи крыльца передней части дома, там, где стояла мать хозяйки (поз.1 на рис.1).

Рис.1 Схема здания.

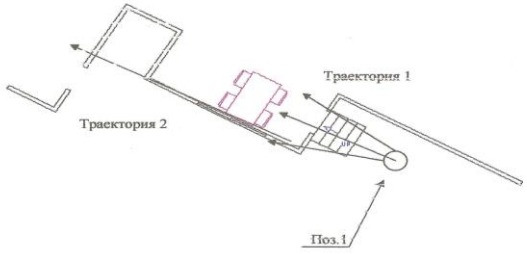

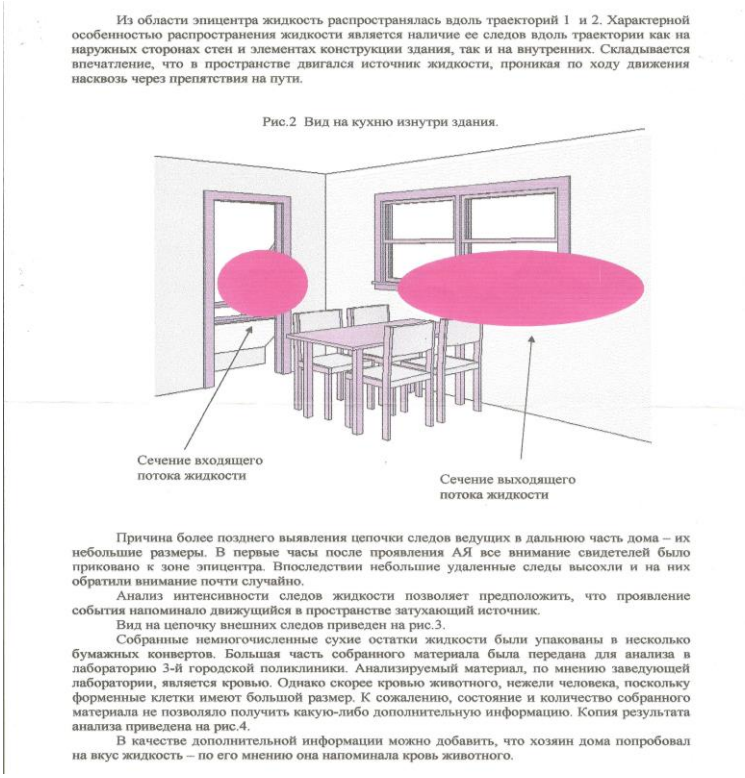

Из области эпицентра жидкость распространялась вдоль траекторий 1 и 2. Характерной особенностью распространения жидкости является наличие ее следов вдоль траектории как на наружных сторонах стен и элементах конструкции здания, так и на внутренних. Складывается впечатление, что в пространстве двигался источник жидкости, проникая по ходу движения насквозь через препятствия на пути.

Рис.2 Вид на кухню изнутри здания.

Причина более позднего выявления цепочки следов ведущих в дальнюю часть дома – их небольшие размеры. В первые часы после проявления АЯ все внимание свидетелей было приковано к зоне эпицентра. Впоследствии небольшие удаленные следы высохли и на них обратили внимание почти случайно.

Анализ интенсивности следов жидкости позволяет предположить, что проявление события напоминало движущийся в пространстве затухающий источник.

Вид на цепочку внешних следов приведен на рис.3.

Собранные немногочисленные сухие остатки жидкости были упакованы в несколько бумажных конвертов. Большая часть собранного материала была передана для анализа в лабораторию 3-й городской поликлиники. Анализируемый материал, по мнению заведующей лаборатории, является кровью. Однако скорее кровью животного, нежели человека, поскольку форменные клетки имеют большой размер. К сожалению, состояние и количество собранного материала не позволяло получить какую-либо дополнительную информацию. Копия результата анализа приведена на рис.4.

В качестве дополнительной информации можно добавить, что хозяин дома попробовал на вкус жидкость – по его мнению она напоминала кровь животного.

Рис. 4. Сторінки із звіту щодо ПГ феномену

Проглянуто відео, заслухані думки учасників засідання. Відмічено особливості даного випадку:

- поодинокість
- сплесковість
- науковий підхід
- виявлення біологічних компонент
- багато аналогій із побідними випадками, що їх вивчали в УНДЦА та інших організаціях, в т.ч. закордоном.

ПОСТАНОВИЛИ: винести Петрову С. подяку із занесенням у протокол, вивчити можливості апостеріорного дослідження даного випадку.

Також Петрову С. для продовження досліджень випадку ААЯ «Кривий Ріг-2012» видано аналогову відеокамеру УНДЦА, ідентичну тій, з якої було відзняте відео.

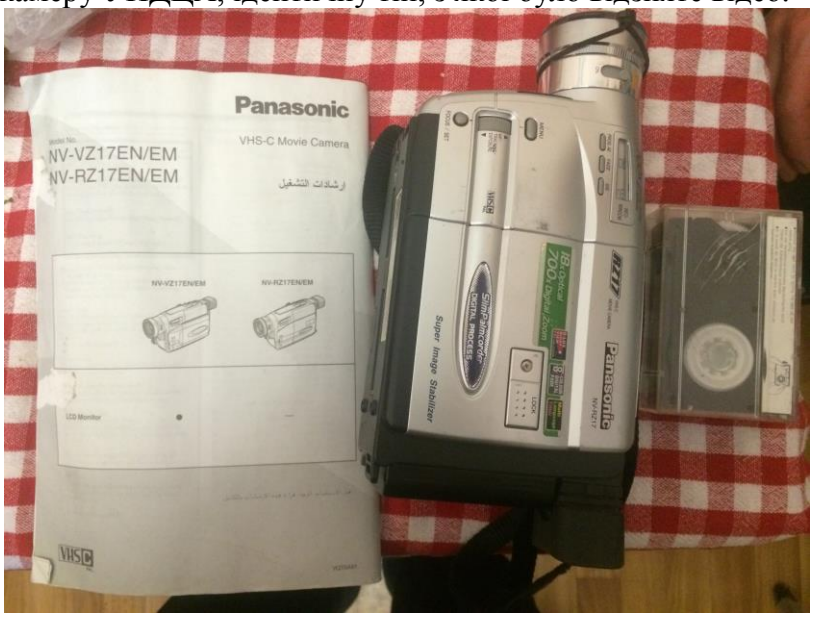

Рис. 5. Аналогова відеокамера УНДЦА, видана Петрову С.

3. **Еспедиційні плани-2018.** В.О. керівника експериментально-конструкторського відділу В.М.Ніколенко підготовлено «Методические указания к подготовке и проведению экспедиции в Подгорецкий замок Львовская область».
   Не протоколювалося.

ПОСТАНОВИЛИ: подякувати В.М.Ніколенко, вирішити перелік перспективних місць у робочому порядку.

4. **Доповідь Ченчик А. про власні дослідження феноменів типу ААЯ**

Ченчик А. працював у Канаді але сам із України. Сьогодні представляє свою історію спостережень і вивчень АЯ.
Не протоколювалося.

5. **Новини фізики у перспективному застосунку до АЯ**

5.1. Квантова заплутаність виявилася клеєм для ДНК

Квантовая механика уже достаточно глубоко проникла в смежные научные области. В попытке объяснить в терминах квантовой теории саму жизнь она даже породила свою собственную биологию. Но до сих пор никто не решался прямо утверждать, что эффект запутанности лежит в самой сердцевине живых существ – внутри спирали ДНК.

Новорождённая квантовая биология (quantum biology) официально не признана научной дисциплиной. Однако она уже превратилась в одну из самых интересных и захватывающих тем передовых исследований. Например, раскрывающих важную роль квантовых эффектов в ряде биологических процессов, как в фотосинтезе.

Новое исследование провела группа физиков из Национального университета Сингапура (NSU). Элизабет Рипер (Elizabet Rieper) и её коллеги исходили из того, что двойная спираль ДНК не распадается именно благодаря принципу квантовой запутанности (сцепленности).

Рис. 6. Оказывается и такое привычное всем явление, как навигация у птиц, описывается законами квантовой механики: свежая статья греческих учёных, исследующая эту возможность, выложена в открытый доступ на сайте ArXiv.org (Emily Fox/Deviantart.com).

Чтобы проверить свою смелую теорию, учёные построили упрощённую теоретическую модель ДНК на компьютере. В ней каждый нуклеотид состоит из облака электронов вокруг центрального положительно заряженного ядра. Это «негативное» облако может двигаться относительно ядра, создавая диполь. При этом смещение облака туда и обратно приводит к образованию гармонического осциллятора.

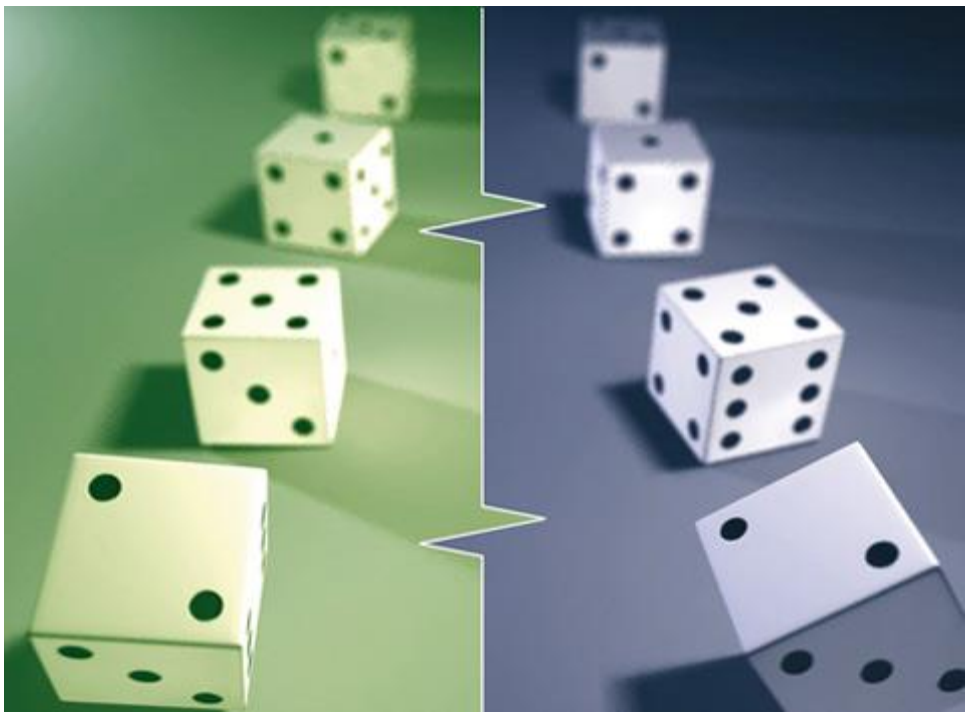

Рис. 7. Ещё одна упрощённая иллюстрация принципа квантовой сцепленности. Условные кубики, находящиеся в такой связи, при одновременном броске выдавали бы одинаковые, но при этом, несомненно, случайные значения (иллюстрация A. Franzen, Albert Einstein Institute).

Рипер с коллегами заинтересовались, что же произойдёт с колебаниями облаков (фононами), когда пары оснований создадут двойную спираль ДНК. По мнению учёных, при формировании пар нуклеотидов их объединённые облака теоретически должны колебаться в противоположном направлении с облаком от соседней пары, чтобы обеспечить стабильность всей структуры.

Поскольку фононы по сути являются квантовыми объектами, они могут существовать в виде суперпозиции состояний и умеют «запутываться». Учёные начали с того, что предположили отсутствие любых тепловых эффектов, влияющих на спираль извне. «Очевидно, что цепочки попарно связанных гармонических осцилляторов могут быть запутаны лишь при нулевой температуре», – говорит Рипер.

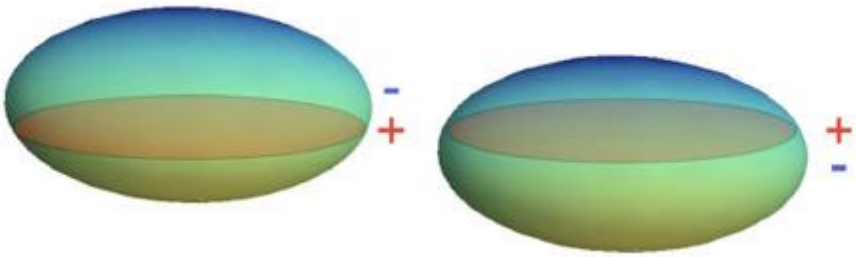

Рис. 8. На рисунке изображён эскиз базовой пары нуклеотидов ДНК. Положительно заряженное ядро обозначено красным, отрицательное внешнее электронное облако – сине-жёлтым. В положении равновесия центр обеих частей совпадает, так что никакого постоянного диполя не образуется (иллюстрация Rieper et al.).

В своей пока неопубликованной научными изданиями статье физики приводят доказательство, что эффект запутывания в принципе, может возникнуть и при комнатной температуре.

А возможно это потому, что длина волны у описанных фононов близка к размерам спирали ДНК. Это позволяет формироваться так называемым стоячим волнам (феномен, известный как фононный захват). После этого фононы не могут «сбежать».
Данный эффект не будет иметь особенного значения для гигантской молекулы, если только он не распространяется на всю спираль. Однако компьютерное моделирование, проведённое Рипер со товарищи, демонстрирует – эффект и вправду колоссален.
Каждое электронное облако в паре оснований не просто колеблется согласованно с движениями соседей — фононы при этом находятся в суперпозиции состояний. А общая картина всех таких колебаний в ДНК описывается квантовыми законами: вдоль всей цепочки нуклеотиды-осцилляторы колеблются синхронно – это проявление квантовой сцепленности. Общее же движение спирали оказывается равным нулю.

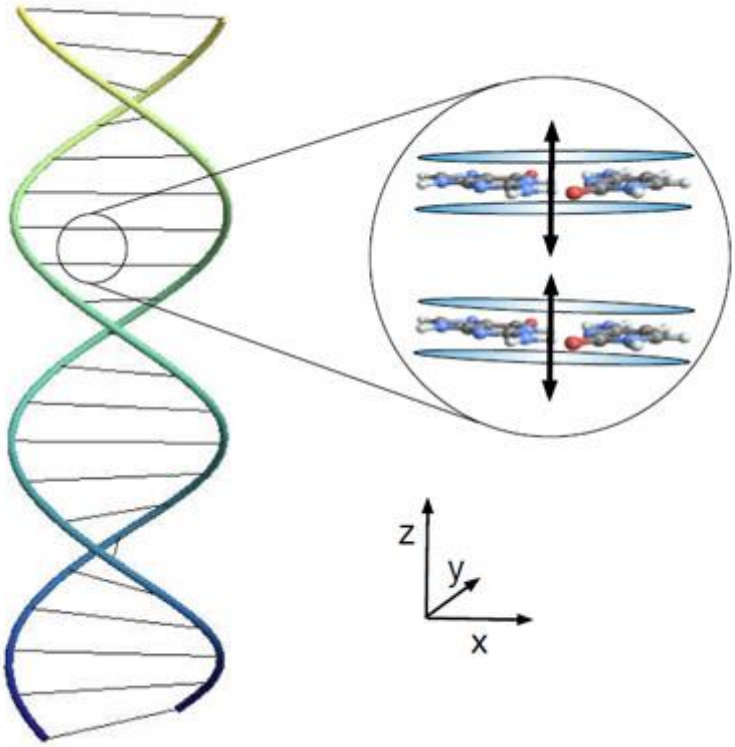

Рис. 9. Модель спирали ДНК, на которой увеличен фрагмент с двумя соседними парами оснований. Синим выделены электронные облака в двух крайних позициях своих колебаний, направления которых отмечают стрелки (иллюстрация Rieper et al.).

Если пытаться описать эту модель исключительно в рамках классической физики, то ничего из перечисленного произойти не сможет: «классическая» спираль должна хаотично вибрировать и распадаться на части.
По мнению исследователей, именно квантовые эффекты ответственны за «склеивание» ДНК. Но, как и в случае с теорией космической ряби – амбициозной «сестрой-близнецом» нынешней работы (правда, занятой объектами макромира), – главный вопрос не оригинален: как этот вывод доказать?
Ответа пока нет. Команда Рипер в конце своей статьи интригует мыслью о том, что запутывание каким-то образом напрямую влияет на способ «считывания» информации из ДНК. Дескать, в будущем это удастся проверить и использовать экспериментально. Как именно – пока никто даже не предполагает.
Несмотря на некоторую долю спекулятивности, выдвинутое физиками предположение взбудоражило многие умы. Ведь квантовые эффекты уже находили в самых неожиданных местах, например в электрической цепи, но покамест никто не

замахивался на претензии такого масштаба – микроскопического и в то же время невероятно важного.

В свете изложенного тратящий массу сил на запутывание нескольких кубитов в твёрдом теле человек выглядит забавно, поскольку не подозревает, что самым ярким примером такой системы является он сам / http://www.membrana.ru/particle/2008

5.2. Сплутані фотони можуть поколивати простір і час

Швейцарские физики провели очередной эксперимент по спутыванию частиц. Полученные результаты могут заставить учёных по-новому взглянуть на правильность «классических» представлений о нашей Вселенной. Всегда ли одно следует из другого, и возможна ли ситуация, когда наблюдаемые нами независимые события на самом деле являются частью чего-то большего?

С научной точки зрения суть вопроса сводится к существованию так называемой квантовой нелокальности. Или, если говорить упрощённо, в возможности взаимодействия выше скорости света. В своё время Эйнштейн назвал это «призрачным дальнодействием».

Не исключено, что призрачным может стать стройное здание современной физики, построенное на постулатах теории относительности – инвариантности скорости света, собственно относительности систем отсчёта и однородности пространства-времени.

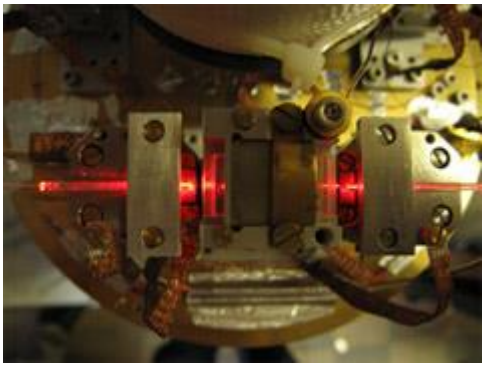

Рис. 10. Установка в университете Женевы (Université de Genève), на которой проводился эксперимент (фото с сайта gap-optique.unige.ch).

Вкратце напомним, о чём идёт речь.

Возможность взаимосвязанного описания квантового состояния двух объектов вытекала из квантовой теории, появившейся всего через 10 лет после теории относительности.

Если запутанные частицы разнесены в пространстве, то, проведя замер одной из них, можно узнать о состоянии другой.

Учитывая принцип неопределённости, получается, что мы сначала сообщаем (путём замера) подопытному объекту конкретную характеристику (например спин), а потом этот объект каким-то образом передаёт своему «близнецу» информацию о замере.

С тех был проведён не один эксперимент по спутыванию, но споры о сущности наблюдаемого явления не прекращались.

Основной камень преткновения – «информация о замере» или просто «информация». Оказывают ли измерения, проводимые над одной системой, мгновенное воздействие на другую?

Эйнштейн считал, что частицы каким-то образом находят возможность обмениваться информацией на скоростях, не превышающих 300 000 километров в секунду.

В современной физике противники нелокальности считают, что либо частицы приобретают взаимоисключающие характеристики ещё до эксперимента, либо передача информации о коллапсе волновой функции возникает уже после сравнения результатов (а ведь для проверки их надо сравнить) – и это тоже не особо быстро.

Николя Жизен (Nicolas Gisin) и его коллеги из университета Женевы решили поставить под сомнение саму передачу информации – отчёт об этой работе опубликован в журнале Nature.

Рис. 11. Каждый игрок сам выбирает, какой рукой делать бросок, а результат – орёл или решка – от выбора руки не зависит и составляет в среднем 50 на 50. Ход испытаний фиксируется в лабораторном журнале. Прилетают «монеты»-фотоны к «игрокам»-интерферометрам в деревни Сатиньи (Satigny) и Жюсси (Jussy), что на расстоянии 18 километров друг от друга (иллюстрация M-Sat Ltd/SPL/Nicolas Gisin).

Проще всего объяснить теорию швейцарцев на конкретном примере. Представим себе двух игроков, подбрасывающих монеты. Они находятся на расстоянии друг от друга и бросают свои монеты один раз в минуту.

Если два находящихся в разных местах «участника соревнований» сравнят свои записи, они увидят, что когда, по случайному совпадению, оба делают бросок левой рукой, их результаты всегда противоположны: орёл/решка или решка/орёл. А если хотя бы один бросает правой – наоборот, совпадают.

Однако даже если бы игрок № 1 решил постоянно пользоваться только одной рукой, это не повлияло бы на статистику результатов игрока № 2, – конечный результат серии испытаний от выбора руки не зависит!

Следовательно, наблюдаемая корреляция не предполагает никакого обмена информацией, то есть она является бессигнальной (non-signaling correlation). По крайней мере, так считают авторы исследования.

С целью экспериментального подтверждения этой теории группа Жизена «связала» два фотона, а потом «разлучила» их, отправив по оптическому кабелю в противоположные стороны.

Исследователи одновременно измеряли состояния запутанных частиц и пришли к выводу, что они «взаимодействовали», причём со скоростью, превышающей скорость света в 10 000 раз.

Последующие расчёты показали, что частицы не могли «поделиться» информацией (а потом каким-то образом хранить её) до своего разбега.

Более того, от движения источника (то есть системы отсчёта) скорость полученного взаимодействия тоже не зависела. Таким образом, два постулата теории относительности были поставлены под сомнение. Что заставило задуматься о сущности третьего – однородности нашего мира.

Происходил ли обмен информацией между фотонами в принципе?

Рис. 12. «Одинаковая случайность проявляет себя сразу в различных местах, – говорит доктор Жизен, впрочем, сразу же добавляя, – но мне самому смысл сказанного не до конца понятен» (фото с сайта swissquantum.ch).

Вот как это трактует доктор Жизен: «У них не просто не было времени для обмена информацией. Понятия времени в нашем понимании вообще не существует для запутанных частиц».

По его мнению, полученные «сверхсветовые» данные свидетельствуют не о том, что частицы очень быстро чем-то обмениваются, но о том, что «искусственные» представления о пространстве-времени не отражают реального положения вещей.

Корреляция между состояниями фотонов – не взаимосвязь (другими словами, передача информации), но некое единичное событие, проявляющее себя сразу в двух местах. Правда, описания сущности этого «события» швейцарец не даёт.

Аналогичной точки зрения придерживается Теренс Рудольф (Terence Rudolph) из Имперского колледжа Лондона (Imperial College London), который считает, что квантовые объекты выходят за пределы классического пространственно-временного континуума, фактически придуманного человеком для собственного удобства.

Но, само собой, есть и оппоненты столь смелым суждениям. Основная контроверза состоит в отсутствии теоретического обоснования характера взаимодействия спутанных частиц «как одного события».

Впрочем, и сам Жизен согласен с этим: «Пока мы не можем внятно объяснить, что же там происходит». Но учёный надеется, что необъяснимые в рамках существующих моделей результаты послужат катализатором новых теоретических разработок.

Кто знает, может, «Теория Всего» уже не за горами?»

ПОСТАНОВИЛИ: Прийняти до відома, враховувати у розробці теоретичних положень і практичних розробок УНДЦА по відношенню до АЯ/ААЯ/АЯЗ.

Відзначити, що «поріг чудес все нижче» (О.Кириченко), і межа між реєстрованими параметрами АЯ і спостережуваними або передбаченими фізичними сучасними ефектами, в тому числі КМ, - все більш нечітка.

6. СЛУХАЛИ: Різне

Проноза М.І. має ювілей 70 років. Він провідний дослідник, експерт УНДЦА «Зонд» впродовж багатьох років.

Рис. 13. Світлини із заходу

ПОСТАНОВИЛИ: За заслуги у сфері вивчення АЯ нагородити М.І.Пронозу іменним мечем з гравіровкою УНДЦА та ПІБ, побажати здоров'я, усвідомленості і наснаги на багато років досліджень!
Урочисте святкування не протоколювалося.

7. **СЛУХАЛИ: Відносно наступного Засідання**. Запропоновано визначити дату наступного Засідання після проведення Космобіологічного семінару у Житомирі.

ПОСТАНОВИЛИ: Визначити дату наступного Засідання після проведення Космобіологічного семінару у Житомирі. Кінцеву програму узгодити окремо.

Голова координаційної ради Центру

к.т.н., доц. Білик А.

Другий заст. голови координаційної ради Центру, зав. інформаційно-технічного відділу

Кириченко О.